

Wat ben je aan het doen?

Drie mensen vertellen.

SCHRIJVER

LUCIA

Verbinder

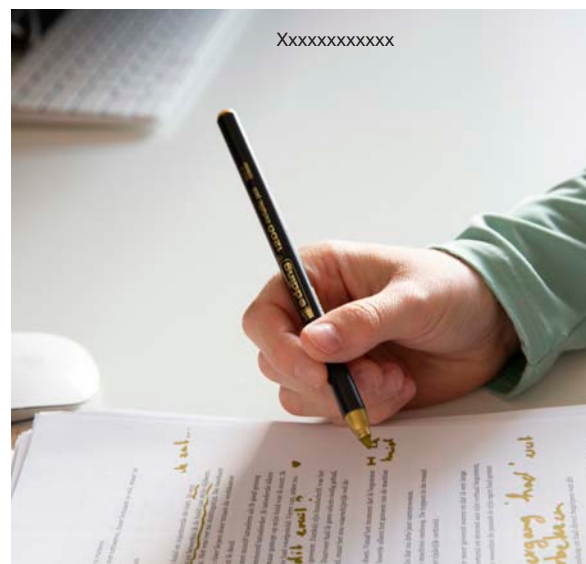
CYNDIE

ORGANISATOR HIKES

Eva

'HET VOELT ZO VEEL
FIJNER OM MIJN WERK
MET EEN GOUDEN PEN
TE REDIGEREN'

Lucia van den Brink

✖ 29 jaar ✎ Amsterdam 🖋️ schrijver en conversiespecialist
bij Nu.nl ✎ [Luciavandenbrink.nl](https://luciavandenbrink.nl)

Hoe combineer je het schrijven met je werk? “Soms voelt het als een spagaat. Ik vind mijn werk leuk en kan er de huur mee betalen, maar ik wil ook graag mooie verhalen vertellen. Deze nieuwe tijd heeft wat dat betreft geholpen, ik hoef niet meer naar kantoor. Om half zeven sta ik op om te gaan schrijven. Om negen uur klap ik mijn andere laptop open: die van mijn werk. Via data kijk ik naar het gedrag van bezoekers op Nu.nl en bedenk hoe ik de website kan verbeteren zodat er meer gelezen wordt. De psychologie erachter vind ik interessant. In mijn verhalen doe ik dat ook: onderzoeken waar menselijk gedrag vandaan komt.”

Schrijf je al lang? “Als meisje schreef ik al, ik denk om aan de ‘echte wereld’ te ontsnappen. Toen ik net begon, werden veel korte verhalen afgewezen – dat hoort erbij. In mijn debuutroman gaat het over kintsugi: een Japanse manier om gebroken servies te lijmen met goud, waardoor het eigenlijk mooier wordt. Dingen die stuk zijn of nog niet goed, kunnen er uiteindelijk beter uit komen. Zo ging ik ook om met die afwijzingen. Ik heb ze verzameld, heb geleerd van de feedback en ben beter

geworden. Over *Niemand zoals hij* waren ze bij de uitgeverij meteen enthousiast.”
Waar komt je fascinatie voor Japan vandaan? “Op jonge leeftijd begon ik met karate, en ik deed mee aan EK’s en WK’s. Daar heb ik nu geen tijd meer voor, maar ik vind het nog steeds de fijnste manier om te bewegen en fit te blijven. Via de sport kwam ik in aanraking met Japanse gebruiken, ik las graag Japanse verhalen en keek naar anime. Dus toen ik een taal wilde gaan studeren, hoefde ik niet lang na te denken. In mijn boek gaat opa Pieter naar Japan om karate te leren. Hij bezoekt tempels en een *dojo* (sporthal). Zijn kleindochter reist hem achterna en komt dan weer langs een karaokebar en het Shinjuku-kruispunt, het grootste kruispunt van de wereld. Zo ervaren de twee generaties Japan allebei anders.”

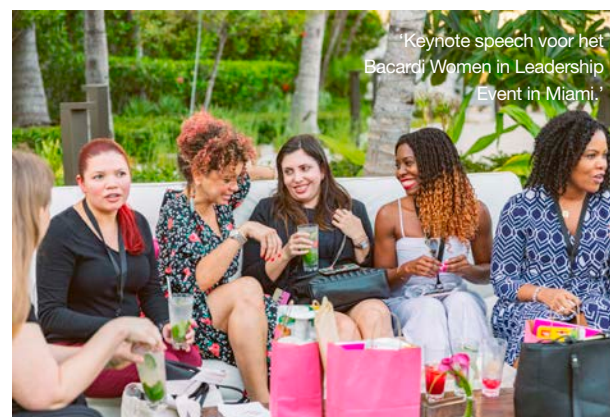
Heb je een vaste schrijfplek? “Ik kan overal schrijven, als ik maar alleen ben. En ik heb altijd een gouden pen bij me. Vanuit het idee van kintsugi redigeer ik mijn werk met goud. Dat voelt zo veel fijner dan er met een rode pen doorheen krassen.”

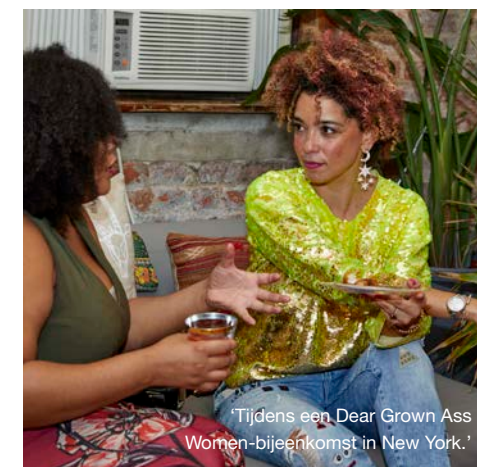
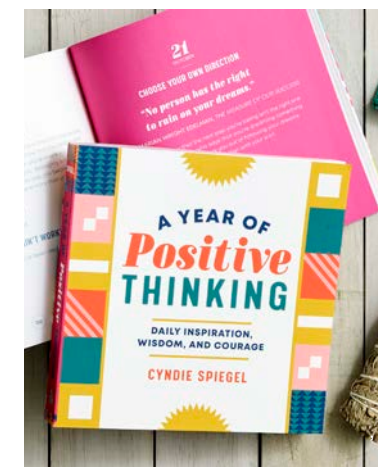
'OP DAT PODIUM VOELDE IK MEER DAN OOI DAT IK LEEFDE. DE VERHALEN BLEVEN MAAR KOMEN'

'Toespraak in Napa Valley.'

'Keynote speech voor het Bacardi Women in Leadership Event in Miami.'

'Tijdens een Dear Grown Ass Women-bijeenkomst in New York.'

Cyndie Spiegel

✕ 42 jaar 📍 Montclair (New Jersey), Verenigde Staten
🗣 spreker, verbinder, schrijver 🌐 Cyndiespiegel.com,
Deargrownasswomen.com

Wat ben je aan het doen? "Mijn werk draait om het sterker maken van vrouwen en positieve psychologie, maar de focus ligt ook op sociale gerechtigheid door het delen van verhalen. Vanwege de lockdowns afgelopen jaar was het moeilijk om mijn werk uit te voeren zoals ik wilde. Je kunt niet goed in een flow blijven als je niet zeker weet wat je volgende stap moet zijn."

Hoe ontstond je platform Dear Grown Ass Women? "Ik omring me graag met mensen die anders zijn dan ik, daar leer je van. Daarom was ik al een tijdje op zoek naar een diverse community voor stoere vrouwen van boven de 35. Omdat ik die niet kon vinden, richtte ik zelf een platform op waar vrouwen elkaar kunnen ontmoeten die in eenzelfde fase zitten, maar toch heel verschillende levens leiden."

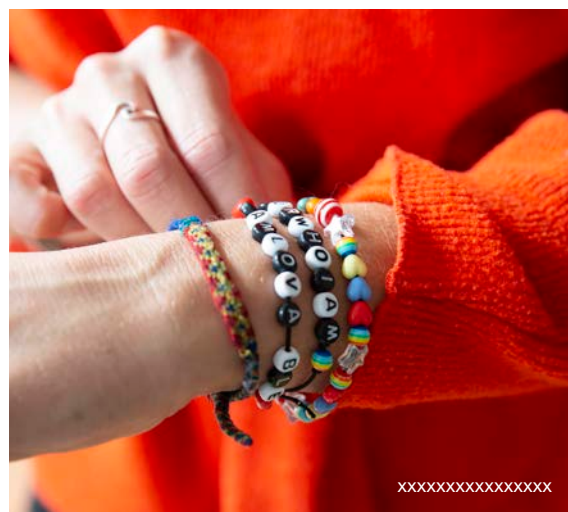
Waar bracht het je? "Diversiteit en cultuur zijn speerpunten geworden in mijn werk. Ik ben een joodse vrouw uit Amerika die vijftig procent zwart is en vijftig procent wit. Door die lens kijk ik naar de wereld. Een paar jaar geleden

werd ik gevraagd om te spreken op een congres in Utah over het onderwerp samenwerking. Op dat podium voelde ik dat ik leefde op een manier die ik niet eerder had gevoeld. De verhalen bleven maar komen, verbindingen werden gelegd, en kort daarna stroomden van overal uit het land de uitnodigingen binnen. Ik hoor vaak terug dat ik een zaal energie kan geven, mensen met mijn kwetsbaarheid inspireer en overtuigend kan spreken over kansen voor iedereen – niet alleen voor de bevoorrechten onder ons."

Hoe blijf je geïnspireerd? "Ik richt me op dingen die echt belangrijk voor me zijn. Op social media volg ik alleen accounts van mensen van wie ik iets kan toevoegen aan mijn leven. Ik lees ook veel over onderwerpen als positieve psychologie, doorzettingsvermogen, veerkracht en afkomst. En ik blijf graag in gesprek met mijn community om elkaar steeds beter te begrijpen. Inspiratie kan 'm ook zitten in simpele dingen: een glas wijn drinken met mijn man, terwijl onze brutale kat Jake om aandacht vecht." >

‘IK GING ALTIJD TOT HET
GAATJE. WANDELEN WAS
TOCH SUF?’

Eva Spigt

✕ 31 jaar ✎ Haarlem 📍 organiseert 'back to nature'-hikes
met Nicola Dow ✎ Backtonaturehikes.nl

Wat ben je aan het doen? “Als je me twee jaar geleden had verteld dat ik wandelingen in de natuur zou gaan organiseren, had ik je nooit geloofd. Wandelen? Dat is toch suf? Ik surfte, deed mee aan marathons en triatlons, ik was gewend om tot het gaatje te gaan. Voor de liefde verhuisde ik naar Brazilië, maar na drie maanden bleek het niet te werken. Weer in Nederland mocht ik terug naar mijn oude baan in de pr, maar al snel kreeg ik burn-outklachten. Misschien ook omdat mijn Braziliaanse droom in duigen was gevallen. Ik kon niet meer slapen en hoorde continu een piep in mijn hoofd die zo heftig was dat ik niet meer met anderen kon praten. Nicola zei: ‘We gaan wandelen.’ Dankzij haar en de natuur kwam ik erbovenop.”

Hoe was die eerste wandeling? “Na een half uur in de Kennemerduinen realiseerde ik me dat de piep weg was. Ik voelde me energiever, de natuur heeft een helende werking. Vanaf dat moment zijn Nicola en ik elke week gaan wandelen. Bergen, Lage Vuursche... heel Nederland hebben we ontdekt. Op de filmpjes die we weleens plaatsten op Instagram,

kwamen zó veel reacties: ‘Wat is het daar mooi!’ en: ‘Mag ik een keer mee?’. We dachten: als zo veel mensen van onze leeftijd willen wandelen maar de drempel blijkbaar hoog is om de stad uit te gaan, laten we ze dan een handje helpen.”

Hoe ziet een hike met jullie eruit? “We beginnen met een meditatie en wandelen een uur of iets langer. Daarna is iedereen ontspannen. Omdat we het zelf zo leuk vinden, combineren we de hikes nu met yoga, een ijsbad of stille disco. We dachten dat iedereen voor de disco zou komen in een tijd waarin je nergens uit kunt. Maar mensen komen in eerste instantie voor de wandeling.”

Hoe zie je de toekomst? “Nicola en ik hebben grote plannen. We willen ‘purpose weken’ gaan organiseren en schrijven een boek met mooie hikes door Nederland, dat half mei uitkomt. Het klinkt raar, maar ik kan niet meer terug naar kantoor. Als ik tijdens de silent disco mensen om me heen zie dansen die allemaal voor onze wandelingen zijn gekomen, krijg ik kippenvel. Ik ben bijna dankbaar dat ik ziek ben geworden en zo’n omslag in mijn leven kon maken.” ●

